

§ 609.

Hvis der ikke allerede er anlagt Retssag i Anledning af den Fordring, for hvilken Arrest er gjort, skal Rekvirenten, naar Skyldneren ikke under eller efter Forretningen har frafaldet Forfølgning, inden en Uge efter Arresten anlægge saadan Sag, under hvilken han tillige skal nedlægge særskilt Paastand paa, at Arrestens Foretagelse stadfæstes. Retten kan bestemme, at Spørgsmaal vedrørende Arrestens Stadfæstelse forhandles særskilt, jfr. § 213. Skal Sagen begynde med Mægling ved Forligskommissionen, skal, hvis Forlig ej opnaas, Sagen indstævnes for Retten hurtigst muligt efter Mæglingens Slutning.

Er Retssag i Anledning af paagældende Fordring svævende ved første Instans, bliver der inden fornævnte Frist at anlægge en særskilt Arrestsag ved den samme Ret, ved hvilken hin Sag behandles. Det er Retten forbeholdt at bestemme, at Arrestsagen skal sættes i Forbindelse med Hovedsagen, saavel som at den ene af disse Sager skal udsættes, indtil den anden er paakendt, jfr. §§ 213 og 214.

Er Dom falden i første Instans i Retssagen, hvorunder den Fordring er indtalt, for hvilken Arresten er gjort, anlægges Arrestsagen ved den Ret, af hvilken hin Sag er bleven paakendt. Retten kan i Tilfælde af Anke udsætte Arrestsagens Forhandling i det hele eller for en Del, jfr. § 214.

Naar Arrestforfølgning finder Sted som særskilt Sag, er Forligsmægling unødvendig.

Reglerne om Arrestens og Fordringens Forfølgning blive med de fornødne Lempelser at anvende, naar Arrest er afværget ved Sikkerhedsstillelse.

Arrest for Bodmerigæld behøver ikke at forfølges til Stadfæstelse.

§ 610.

Kommer Skyldneren, efter at Arresten er gjort, under Konkurs, eller dør han, og offentligt Skifte uden Gælds Vedgaaelse finder Sted efter ham, bortfalder Arrest-ekvirentens Forpligtelse til at anlægge Retssag i Anledning af Fordringen eller Arresten. Den af Rekvirenten i Anledning af Arresten stillede Sikkerhed løsgives dog først, naar 8 Uger ere gaaede efter Arrestens Foretagelse eller, hvis Sag har været anlagt og hæves, 8 Uger efter Ophævelsen, og der derhos ikke fra Boets Side er rejst Sag om Erstatning. Er dette sket, maa det endelige Udfald af Sagen afventes.

§ 611.

Klager vedrørende Spørgsmaal om, hvorvidt de efter §§ 587, 588, 594 eller 595, 1ste Stykke, fornødne Arrestbetingelser foreligge, om, hvem og hvad der kan være Genstand for Arrest, om, hvorvidt Trediemands Ret er til Hinder for Arrest, om Anvendelse af Tvangsfængsel efter § 497, 2det Stykke, jfr. § 607, om Arrestens Foretagelse eller Afværgelse mod Sikkerhedsstillelse, om dennes Art og Størrelse saavel som om dens Løsgivelse afgøres af Retten og fremsættes, naar Arrest er foretaget, under Arrestsagen og, naar Arrest er nægtet, saavel som i de Tilfælde, hvor Arrestsag ej behøves (jfr. § 609, sidste Stykke, og § 610), ved Besværing til Retten overensstemmende med Reglerne i Kap. 47. Klager over Sysselmandens Handlemaade i øvrigt, vedrørende en Arrest, gøres gældende ved Besværing til højere Øvrighed, ligeledes overensstemmende med nævnte Kapitel. En foretagen Arrest kan ikke ophæves af højere Øvrighed.

§ 612.

Under Arrestsagen paakendes det, om Arresten er lovlig gjort. Er der rejst Besværing til højere Øvrighed udsættes, om fornødent, Arrestsagen, indtil højere Øvrig-